

ARBETARE I ALLA LÄNDER, FÖRENA ERI!

RiktpunKt

NUMMER 5 ÅRGÅNG 27 JUNI 2017 ORGAN FÖR SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI

Boulevarder av glas bidrog till underhållningen på Sveriges Kommunistiska Partis jubileumsfest

Vi ser en positiv utveckling för vårt parti. Utvecklingen står i bjärt kontrast till...

Riktpunkt

Organ för SKP Sveriges Kommunistiska Parti

Ansvarig utgivare Håkan Jönsson

ISSN ISSN 1102-7010

Epost riktpunkt@skp.se

Postadress Flyghamnsgatan 1
128 35 Skarpnäck

Besöksadress Flyghamnsgatan 1

Telefon 08-735 86 40

Prenumeration helår 300,-, kvartal 75,-
utland 350,-

Lösnummer 20,-

Plusgiro 421 53 84-1

Bankgiro 636-7080

Webb www.riktpunkt.nu

För obeställt material ansvaras ej.

Citera oss gärna, men ange källan.

Innehåll RIKTPUNKT NR 5 2017

Andreas Sörensen ny partiordförande	2
SKP:s 37:e kongress genomförd	4
Verksamhetsberättelsen	7
Hälsning från Greklands Kommunistiska Parti	9
Hälsning från Kommunistiskt Parti i Danmark	11
Hälsning från Norges Kommunistiska Parti	12
Stöduttalande till de kämpande hamnarbetarna	13
Stöduttalande till de kämpande ockupanterna i Sollefteå	13
Uttalande i flykting- och asylfrågan	14
Byggnads Gävle-Dala betalar skadestånd	15
Vinstintressen viktigare än samhällets sociala behov	15
Myten om Mauno Koivisto	16
Motvalls kärring igen	17
Rasism och kvinnoförakt – ett nytt lågvattenmärke	18
Nato-konvoj tvingades hitta annan väg	19

Andreas Sörensen ny partiordförande

På SKP:s 37:e kongress togs beslut att utöka antalet ledamöter i partistyrelsen från 9 till 12. Valet av partistyrelse skedde med acklamation av kongressen och lika enhälligt valde partistyrelsen därefter Andreas Sörensen till ny partiordförande för SKP.

Victor Diaz De Filippi avtackades för sina insatser som ordförande. Han sitter kvar i partistyrelsen och kommer framöver att ha andra uppdrag i den.

VID KONGRESSENS AVSLUTNING HÖLL DEN NYE ORDFÖRANDE FÖLJANDE TAL:

KAMRATER OCH VÄNNER.

Kamrater och vänner. Först och främst skulle jag vilja tacka för det förtroende som visats mig. Det är en ära att vara en del av arbetarklassens parti, Sveriges Kommunistiska Parti.

Den senaste kongressperioden har sett ett stegrande av partiets aktivitet. Ett flertal nya grundorganisationer har bildats. Många nya, unga krafter har lockats till partiet. Partiet har varit delaktigt i uppstartandet av Europeiska Kommunistiska Initiativet tillsammans med flera andra partier i Europa, däribland KKE, KPİD och NKP. Även den 37:e kongressen har kännetecknats av en framåtanda. Antalet motioner ökade, vi har antagit två nya program, ett

fackligt och ett skolpolitiskt program, vi har tagit emot ett stort antal hälsningar till vår kongress och vi har gjort ett flertal uttalanden.

Vi ser en positiv utveckling för vårt parti. Utvecklingen står i bjärt kontrast till utvecklingen i landet och världen i övrigt. På många platser i världen slits länder sönder av de imperialistiska motsättningarna. I Syrien har motsättningarna lett till hundratusentals män-

niskors död, i Libyen finns inga av de enorma framsteg landet gjort kvar och på många andra ställen står katastrofen runt dörren. Även i vår relativt fredliga del av världen ser vi detta. Svenska soldater slåss i Afghanistan under NATO-flagg, svenska jaktplan bidrog, med så gott som hela riksdagens stöd, till att reducera Libyen till grus och det svenska finanskapitalet binder upp Sverige till den amerikanska och tyska impe-

rialismen, genom bland annat Världensavtalet och allt större konsolidering av EU, såväl militärt, politiskt som ekonomiskt.

Inom vårt eget land slår nationalchauvinismen om sig och drar med allt större folkmassor i hetsen mot invandrare, religiösa minoriteter och papperslösa. Även delar av den så kallade vänstern dras med i hetsen. Som det kommunistiska partiet i Sverige måste vi stå rakryggade och visa den riktiga vägen framåt. Detta har vi gjort genom bland annat uttalandet i flyktingfrågan. Hetsen riktar sig dock inte bara mot flyktingar, utan även mot arbetare från andra länder, främst Polen och Baltikum. Dessa länder har det tyska, respektive svenska finanskapitalet lagt under sig och i Baltikums fall ledde de svenska monopolkapitalisternas spekulationer till att dessa länder störtades ner i en djup finanskris, vars spår fortfarande är tydliga. I en situation som denna tvingas de baltiska arbetarna lämna sina länder för att jobba för svältlöner i Sverige. För de baltiska länderna och Polen innebär det ett underskott på arbetsför befolkning. Där dessa människor behövs, finns de inte. Situationen är ohållbar och för kommunisterna gäller det att hålla tungan rätt i mun.

Vi vet att de utländska arbetarna används av finanskapitalet för att dumpa lönerna och förhållandena i Sverige. Vi vet att dessa länder berövas stora delar av deras arbetsföra befolkning. Vi vet också att arbetare i denna situation absolut inte får hetsas mot varandra.

När den svenska borgarklassen ville hindra norrmännen från att bryta sig ur unionen med Sverige 1905 genom en militär intervention, var det de svenska arbetarna som sa nej. De svenska arbetarna höll tillbaka de svenska borgarna och man visade de norska arbetarna att man stod på samma sida som dem. För att använda Lenins ord blev de norska arbetarna "övertygade om att de svenska arbetarna inte hade smittats av den svenska nationalismen, att broderskapet med de norska proletärererna stod högre för dem än den svenska bourgeoisie och aristokratins privilegier." Detta är viktigt att ha med sig i även den här situationen.

Visserligen har vi inte att göra med aristokrater, men väl med borgare som enbart har att vinna om vi avskiljer oss från de baltiska och polska arbetarna. Att kräva gränsskydd och att stänga dem ute övertygar dem enbart om att de svenska arbetarna inte vill ha dem i landet, att det är dem man riktar sig mot. Istället krävs klassolidaritet. De

svenska arbetarna måste organisera den invandrade arbetskraften tillsammans, i de svenska fackföreningarna och kämpa för samma löner och samma villkor. De svenska arbetarna måste kämpa för att ingjuta klassmedvetenhet i de baltiska och polska arbetarna, som de kan ta med sig hem. Viktigast av allt är dock att de svenska, baltiska och polska arbetarna tillsammans riktar kampen mot de ytterst ansvariga: det svenska finanskapitalet. Det svenska finanskapitalet har förstört och sugit ut Baltikum, har tvingat arbetarna från sina hem och familjer, suger ut och förnedrar dem i Sverige, använder dem som slagträ mot de svenska arbetarna. Arbetarkamp och klassolidaritet är de enda lösningarna som på allvar kan tackla den problematik som har uppstått i och med Sveriges inträde i det imperialistiska EU.

FÖR KOMMUNISTERNÄR ÄR SITUATIONEN KLAR: FIENDEN STÅR I DET EGNA LANDET.

De svenska imperialisterna, som aktivt bidrar till att underblåsa flyktingkrisen genom sin verksamhet i exempelvis Libyen, Afghanistan och Saudiarabien, som suger ut de östeuropeiska länderna så till den milda grad att det inte går att leva i dem och som spelar ut arbetargrupper mot varandra är våra fiender. De svenska arbetarnas fiende finns inte hos arbetande papperslösa, arbetande invandrare eller andra som kommit hit för att situationen i deras hemländer är en fara för deras liv.

KAMRATER,

än så länge är vi ett litet parti, men vi växer. Vi utvecklas. Vår verksamhet breddas och vår förståelse av världen blir större. Den ideologiska debatten inom partiet är bredare och bättre än tidigare. Detta måste vi ta vara på. Vi måste utveckla vår ideologi, vi måste studera och analysera. En praktik utan teori leder ingenvart och en teori utan praktik är på sin höjd abstrakt. De båda behöver varandra och vi behöver de båda. Vår förståelse av världen bestämmer riktningen för våra aktioner, för vår verksamhet och vår verksamhet låter oss testa våra teorier i den verkliga världen. Därför är kommunisternas paroll "studera, kämpa, lär". Vi kämpar inte utan att ha studerat och vi lär alltid av våra kamper, så att vi kan föra dem bättre och effektivare i framtiden. Lenin sammanfattade det hela klarast: utan revolutionär teori, ingen revolutionär rörelse.

Därför vill jag uppmana er att på allvar studera vår ideologi, att använda de verktyg som står oss till buds för att förstå och analysera världen. Framför allt, sluta aldrig lära. Ingen är någonsin fullärd. Förstår vi inte vår omvärld, kan vi inte heller förändra den.

Vi står inför stora uppgifter och vi har än större skor att fylla. De svenska kommunisterna har i hundra år utgjort arbetarklassens spjutspets. De har gått i täten i demonstrationer, strejker och i konfrontationer med både borgare och fascister. Som svar har den kommunistiska rörelsen blivit trakasserad, undertryckt och svartmålad. Kommunisterna har aldrig tvekat att ta på sig denna roll och inte heller vi får tveka. Vi måste även fortsättningsvis gå i täten, visa arbetarklassen vägen och organisera den i kamp för en bättre värld. Uppgifterna är så stora att de ibland kan verka övermäktiga, som om de bara är önskedrömmar. Det är då värt att komma ihåg vad Brecht skrev i sin dikt Tvivlets lov:

*Studera historien och se
den oslagbara hären i vild flykt.
Överallt
störtar oförstörbara fästningar ihop
och
om den avseglade Armadan var oräknelig så var
de återvändande skeppen
möjliga att räkna.
Så stod en dag en man på det obestigbara
berget.
Och ett skepp nådde slutet på
Det oändliga havet.*

Det är nu dags för oss att ge oss i kast med det arbete vi åtagit oss, och som vi kommer att fortsätta utföra tills dess att vi segrat. Även om socialismen kan tyckas vara långt borta, är den aldrig längre bort, än att vi kan nå den

Nyhetsajten på

www.riktpunkt.nu

uppdateras kontinuerligt

SKP:s 37:e kongress genomförd

Den 26-28:e maj genomfördes partiets 37:e kongress. Hela kongressen präglades av livliga diskussioner och god kamratskap. Varje kongress utgör en milstolpe i partiets utveckling och den 37:e kongressen var inget undantag.

Under tre intensiva dagar samlades en blandad skara kommunister från Piteå i norr till Malmö i söder. Arbetare och arbetslösa, studenter och pensionärer tog sig an frågorna att fastslå partiets taktik och utvärdera den gångna verksamheten. Nya kamrater och kamrater med nästan 50 års medlemskap möttes för att under dagarna analysera läget i Sverige. Den ungdomliga entusiasmen präglade kongressen samtidigt som framtidsoptimismen var stark, från det yngsta ombudet på 21 år till det äldsta på 86 år. Under månader av förberedelser och diskussioner i partiets grundorganisationer har en mängd frågor behandlats inför kongressen och under den gångna helgen var det dags för frågorna att få sitt avgörande.

Inför denna kongress hade partiet av praktiska skäl beslutat att endast bjuda in broderpartier som redan fanns på plats i Sverige eller i dess omedelbara

språkliga omnejd. Men, kongressens internationalistiska prägel gick inte att ta miste på. Ett 30-tal hälsningar inkom från kommunistiska partier från olika delar av världen, och på plats i Stockholm fanns motsvarande internationella sekreterare från Norge (NKP), Danmark (KPiD) och Grekland (KKE).

I sin inledning till partistyrelsens verksamhetsberättelse talade partiets avgående ordförande Victor Diaz De Filippi om partiets verksamhet under den gångna kongressperioden, och hans konstaterande att partiet växer och går framåt med nya unga krafter möttes av ovationer. Victor Diaz De Filippi fastslog också socialdemokratins skadliga inverkan på arbetarrörelsens och det opportunistiska vänsterpartiets avsaknad av klasspolitik. De steg framåt som partiet tagit under kongressperioden hyllades, till exempel den populära kommunistiska grundkurs som framtagits efter många års avsaknad och att partiet under kongressperioden varit med och startat upp det Europeiska Initiativet för Kommunist- och Arbetarpartier. Partiet har genom sitt arbete här fått förtroende att sitta med i dess sekretariat, vilket bedömdes som

en framgång av kongressen. Även partiets brister kritiserades. Talet avslutades med en hyllning till partiets historia:

Det kommunistiska partiet fyller i år hundra år i kampen för arbete, fred och socialism. Det är en historia som är fylld med legendariska namn och okända heroer. Vi står på giganternas axlar men vi ska inte glömma att vi är en del av denna ärorika historia och en dag ska andra stå på våra. Vi kommer att uppfylla vår historiska mission och då kommer partiet tillsammans med svält, krig och klassförtryck vara en fotnot i historien, en kuriositet. Då har vi förtjänat vår vila. Men den dagen är inte här. Kampen fortsätter!

SVEN LINDEROTS GRAVSTEN

Partiets historia hedrades också, både på jubileumsfesten och i samband med att en delegation från kongressen tillsammans med internationella gäster besökte gravstenen för partiets legendariske partiordförande Sven Linderot, som ledde partiet från 1929 till 1951. Gravstenen som helt bekostades av Sveriges Kommunistiska Parti (vilket också står på baksidan) innehåller en

bild på röda fanor med ett porträtt av Linderot med undertexten "Arbetarledare – Partibygare".

Partikongressen behandlade ett förslag till skolpolitiskt program. Programmet antogs med ett fåtal ändringar. Det betyder att partiet nu har ett omfattande program som berör skolans alla kategorier, elever och lärare, föräldrar och övrig skolpersonal. Programmet utarbetades i en högaktuell tid då undersökning på undersökning visade och fortfarande visar sjunkande resultat för skolan samtidigt som den är en av de mest privatiserade i världen. Programmet innehåller konkreta förslag på hur försämringarna inom skolan ska stoppas och förenar de dagsaktuella kraven på partiets målsättning om övergång till socialism. Planerna för en socialistisk skola skissas upp i programmet, vilket tyder på en stor mognad av partiet.

Förslaget till facklig-politiskt program antogs också med ett fåtal ändringar. Det är i den dagliga produktionen som motsättningarna mellan arbete och kapital är som starkast. Därför är det också inom arbetet som kampen för den revolutionära omvandlingen måste tydliggöras och förstärkas. Programmet fastslår att klassmedvetenheten måste öka och att det kommunistiska partiet är och måste vara organisatören för detta. Fackföreningsrörelsen har omvandlats från kamporganisationer till enorma byråkratiska kolosser, där verkligt demokratiskt inflytande ersatts med representation och byråkrati. För att fackföreningarna åter ska bli kamp-

organisationer kämpar kommunisterna och motståndet möter vi från de ledare som, i bästa fall, vid enstaka tillfälle kan göra något halvhjärtat radikalt uttalande, men för det mesta sluter upp i kapitalets lovsång om "kapitalets konkurrenskraft och inflationsmål", höjd pensionsålder, demontering av skydds-nätet med mera. Programmet stakar ut en tydlig väg för hur medlemsinflyttandet kan stärkas, hur kommunisterna inom fackföreningarna ska agera. Vidare, liksom i det skolpolitiska programmet skissas för framtiden då planerna för fackföreningarnas roll under socialismen redogörs.

Partiprogrammet diskuterades också under kongressen och en rad ändringar fastslogs. Kongressen präglades av djupa ideologiska diskussioner. En del uppdateringar i siffror och statistik har gjorts, men programmet har också aktualiserats ideologiskt sett. Trots att programmet är relativt nytt, innehöll det rester av en politik som var aktuell under Kalla Kriget, då vi hade ett socialistiskt block som agerade motvikt till imperialismens härjningar. Så har till exempel synen på FN omvärderats av partiet. Eftersom det inom monopolkapitalet råder ett inbyggt behov av att växa kan inte FN eller för den delen reformer inom det kapitalistiska samhället på längre sikt garantera freden. Det nya programmet fastslår att de imperialistiska motsättningar som råder i världen, som också kan resultera i nya världskrig, endast kan bekämpas genom att drivkraften för de imperialistiska krigen, profitjakten, och det

system som förutsätter den avskaffas. Partiprogrammet fastslår klart och tydligt att det bara är socialismen som kan garantera en värld av fred och utveckling i folkflertalets intresse. Även den tidigare stegvisa vägen till socialism har diskuterats under kongressen. Produktivkrafterna i vår samtid har mognat och utvecklats i så stor utsträckning att den direkta övergången till socialismen objektivt är möjlig. Därför har programmet förtydligats i att det är av helt avgörande betydelse att arbetarrörelsen tar sig an frågan om socialism varje land.

Ändringarna i det aktualiserade partiprogrammet fastslår också att vårt nuvarande sam-

hälle, det kapitalistiska, är en diktatur. Även om det till sin yta upprätthåller en "demokratisk" fasad, är det kapitalet som, både utom och inom dess juridiska ramar, dikterar dess villkor. Kapitalet är med alla till buds stående medel berett att försvara sitt envælde. Arbetarklassen måste därför omkullkasta den statsapparat som upprätthåller kapitalets diktatur, och i dess ställe, i försvaret mot kontrarevolutionen, upprätta sin egen diktatur, proletariats diktatur. Proletariatets diktatur är till sin form betydligt mer demokratisk än den nuvarande "demokratin". Här ges folkflertalet ett avgörande inflyttande och statsapparaten används till att skydda folkflertalet och dess intressen istället för den krympande borgarklassen. Exploateringen av andra människor omöjliggörs.

Det aktualiserade partiprogrammet tar också starkare ställning gentemot de krafter som påstår och försöker sprida illusioner om att en "snäll" kapitalism, eller att en kapitalism med "mänskligt ansikte" är möjlig. Övertagandet av produktionsmedel och naturresurser i Sverige måste utföras av arbetarklassen i Sverige. Kongressen fastslår att SKP:s uppgift är att leda denna kamp genom att organisera de mest medvetna och kampvilliga delarna av arbetarklassen.

Utöver det var partiets stadgar ett ämne som varit under diskussion på kongressen. Med tanke på att partiet under kongressperioden tagit fram en grundutbildning i vår ideologi var det

Den nya partistyrelsen

därför naturligt att för medlemskap i partiet sätta som krav att ha genomgått denna utbildning eller erhållit motsvarande kunskaper i marxism-leninismen. Även en del andra skärpningar av medlemskraven beslutades.

En offensiv verksamhetsplan antogs som den nyvalda partistyrelsen nu ska konkretisera. Fokus kommer under kongressperioden, bland annat, ligga på att stärka partiets organisation och stärka studiearbetet. Den kommunistiska tidningen kommer också att få sig ett lyft.

Kongressen behandlade också miljöfrågorna och enades om att de ska konkretiseras i ett program under den kommande kongressperioden. Programmet ska liksom de antagna programmen om skolpolitik och facklig politik ge klara uttryck för partiets visioner om det socialistiska samhället. Alla de människor, företrädesvis unga, som engagerar sig i miljöfrågor och oroas av jordens uppvärmning och vattenresurserna måste få veta hur Sveriges Kommunistiska Parti ställer sig till klimatförändringarna, växthuseffekten och miljöarbetet. En diskussion kommer därför initieras i partiet under kongressperioden.

Kvinnofrågan behandlades också. Kongressen fastslog liksom tidigare kongresser att kampen för kvinnans frigörelse är av stor vikt, men kommunisterna ser, till skillnad från feminister, andra orsakssammanhang för bristande jämställdhet mellan kvinnor och män.

Den beror inte på en könsmaktsordning utan, i grunden, på den kapitalistiska samhällsordningen och kan bara övervinnas tillsammans med den. Feminismen är besläktad med identitetsteorin, en av alla teorier som hävdar individualism gentemot klasstillhörighet, och som ställer subjektiv upplevelse framför objektiv verklighet, som förordar idealism i motsats till materialism.

Kongressen beslutade bland annat att partiets ledande organ ges ett kollektivt ansvar för att jämställdhetsfrågor integreras i det politiska, ideologiska, organisatoriska och utåtriktade arbetet samt i partiets medier. Arbetet ska ständigt utsättas för strikt och kreativ kontroll.

Kongressen antog tre uttalanden, ett gällande flyktingpolitik, ett till stöd för sjukhusockupanterna i Sollefteå och ett i solidaritet med de kämpande hamnarbetarna.

I samband med kongressen genomfördes också en fest för att uppmärksamma partiets 100-årsjubileum. Vice ordförande Lars Lundberg berättade i ett stort svep genom historien med hjälp av bilder på partiledare och andra personligheter om partiets viktigaste insatser i svensk politik.

Festen bjöd på ett mycket uppskattat musikaliskt program med talangfulla bidrag inom folkmusik, visor, jazz och hiphop. På festen fanns också en stor utställning som visade affischer från partiets historia, gamla partiböcker med mera.

Vid kongressen togs beslutet att utöka partistyrelsen från nio till tolv ledamöter. Tolv kamrater med blandade yrken, blandande åldrar och med breda erfarenheter valdes enhälligt att utgöra den nya partistyrelsen. Vid styrelsens konstituerande möte valdes enhälligt Andreas Sörensen till ny partiordförande som i samband med kongressens avslutning höll ett starkt och laddat tal. I sin avslutning sa Andreas Sörensen:

”Det är nu dags för oss att ge oss i kast med det arbete vi åtagit oss, och som vi kommer att fortsätta utföra tills dess att vi segrat. Även om socialismen kan tyckas vara långt borta, är den aldrig längre bort, än att vi kan nå den.”

Därefter sjöngs unisont Internationalen. Kongresspresidiets ordförande, Lars Lundberg, veteran i partiet, uttryckte strax innan klubban slogs i bordet för kongressens avslutande att ”Det här var nog den bästa partikongress jag varit på, på mycket länge”.

Nu tar vi nya steg framåt när vi verkställer vad vi beslutat. Vi är ett i storlek inte särskilt stort parti, men starka är vi. Med det mäktiga analytiska verktyg marxism-leninismen utgör ser och förstår vi vad som sker, varför det sker, och vad som kommer att ske i samhället. Vi vet vad som behöver göras.

Nu uppmanar vi dig som står utanför partiet, och som vill delta i kampen för arbetarklassens befrielse – sök dig till det kommunistiska partiet – Sveriges Kommunistiska Parti!

Verksamhetsberättelsen

Victor Diaz De Filippi inledde den avgående partistyrelsens verksamhetsberättelse.

KAMRATER

Det kommunistiska partiet fyller i år hundra år i kampen för arbete, fred och socialism. Det är ett parti som bildades i skuggan av första världskriget, hungerkravaller och socialdemokratisk maktfullkomlighet. I dess barndom rasade det en inre partikamp som lämnade kvar en hård kärna som döpts i brutal klasskamp. Denna hårda kärna förstod att för att realisera socialismen så krävdes det ett parti som inte byggde på anarkistiska eller socialdemokratiska organisationsprinciper. Vad som behövdes var ett parti som verkade bland massorna och för massorna, där medlemmarna underkastade sig strikt partidisciplin, där kritik och självkritik var vägledande och var sann kamratskap kunde utvecklas genom diskussioner och aktioner. Denna hårda kärna förstod att det behövdes ett parti av ny typ.

Några månader efter vår födelse tog arbetare och bönder makter i Ryssland. Det var en stridsignal för hela världens förtryckta folk, en händelse. Det ryska proletariet med sitt avantgarde visade att tiden var nu mogen för den socialistiska revolutionen. Men denna händelse som skakade världen är inte

enbart historia. Det är ett tecken på att den kapitalistiska produktionens era som obestridd härskares är över. Det är därför kapitalet hatar den stora oktober och det är därför vi kommer att fira den på sin hundraårsdag tillsammans med världens progressiva människor, hand i hand, skuldra vid skuldra.

Hundra år har gått sedan partiets bildande och det finns inte en enda reform som har realiserats till gagn för det arbetande folket där partiet inte varit närvarande. Allmän rösträtt, förbud mot barnaga, förbättrade pensioner, aborträtt och avskaffandet av det svenska apartheidsystemet gentemot romerna är några av de reformer där partiet befunnit sig i främsta ledet. Men vårt parti är mer än reformer. Vi vägleds också av den proletära internationalismen. Överallt där människor kämpar för rättvisa, fred, och socialism är vi närvarande. Vare sig det är i strid mot falangister, mot dödskvadroner i Latinamerika eller mot trojkan som förtrycker Europas folk. Vi är närvarande i alla strider för vi är större än oss själva, vi är endast en liten del av en världsomspännande internationell rörelse som är av samma tanke och har samma mål, mänsklighetens befrielse från kapitalets tyranni.

Det är hundra av stolthet och kamratskap, det är hundra år av kamp och ståndaktighet. Det har under dessa år begåtts misstag men vi har inget att

skämmas eller be om ursäkt för. Borgerlig massmedia, politiker och professorer som ägs av kapitalet äger ingen rätt att döma oss. Vi är endast ansvariga inför arbetarklassen.

Under dessa hundra år har utmaningarna varit legio och idag som igår slåss vi mot samma klassförtryck. Men frågan är om inte utmaningarna på många sätt är mer komplicerade idag än i arbetarrörelsens barndom.

Arbetarklassen, den klass som inte äger något annat än sin arbetskraft, har förvisso omedvetet en viss dragning till socialistisk teoribildning på grund av sin ställning i produktionen. Men i och med förändrade materiella betingelser där storindustrin i vårt land har till stor del försvunnit parat med att arbetarrörelsens bildningsideal ersatts med kapitalets borgerliga idealism och individualism har klassmedvetandet försvagats.

I samband med detta har partiets i många hänseenden naturliga allierade till stor del försvunnit i ett töcken av nyliberalt tänkande. Det socialdemokratiska partiet var en gång ett parti som beskrevs som tudelat mellan en partistyrelse som höll kapitalet i handen och en medlemsskara som, om man ska parafrasera Palmes berömda ord, ville något. Det finns ett visst mått av sanning i denna enkla beskrivning för tillsammans med dessa medlemmar tvingade partiet kapitalet till eftergifter

som till slut ledde till välfärdsstatens skapande. Det var inte tal om någon form av socialism men det var reformer som förbättrade de arbetandes livsvillkor och tillsammans lyckades man hindra Sverige att ingå i militära allianser och delta i imperialistiska krig.

Idag är det felaktigt att beskriva socialdemokraterna som ett tudelat parti. Det är ett enhetligt borgerligt parti som med sin historiska maktställning, sin hegemoni över de arbetande, har lyckats att vrida tillbaka klockan hundra år. Från att politik är att vilja något till att vi inte kan göra något på grund av den internationella konkurrensen. Detta är den naturliga utvecklingen för ett parti som först och främst söker klassarbete, att jämka de två antagonistiska huvudklasserna i ett globalt handslag.

Vänsterpartiet som också fyller hundra år uppfyller idag alla kriterier för den CH Hermanssonska drömmen. Inte ett parti utan ett nätverk, formlöst, substanslöst och total renons på klassanalys. Det är en organisation som påstår sig stå upp för internationell solidaritet men som samtidigt drivit på riksdagen att bomba Libyen och ett regimskifte i Syrien, som gett sitt stöd till den fascistiska kuppen i Ukraina och med sin russofobi bidrar till att vända folkopinionen i riktning mot ett medlemskap i NATO.

Denna högervändning har försvårat aktionsenheten i de livsviktiga frågor som på senare tid dykt upp. Frågor som bland annat rör den offentliga sektorn, EU med dess olika handelsavtal som hotar att uttradera alla de landvinningar som arbetarrörelsen kämpat till sig i över hundra år och NATO-medlemskapets vara eller icke vara. Det värsta med den opportunistiska vänsterns svek, inte bara i Sverige utan hela Europa, är att det öppnat upp för återetablering av fascistiska partier som en maktfaktor.

Men kamrater, bara för att andra sviker betyder det inte att vi gör det. Under den gångna kongressperioden har vi arbetat med stora som med små frågor. Vi har delat ut tiotusentals flygblad rörande frågor som den offentliga sektorn, TTIP och Världensavtalet. Vi har gisslat fascister och opportunisterna på radio och torgmöten. Vi har producerat allomfattande avslöjanden i bästa kommunistiska stil och varit med om att bilda WFTU: s vänner. Vi har bildat fyra nya grundorganisationer och många unga har sökt sig till oss. Vad som är extra glädjande är att partiets prestige internationellt är av sådan natur att vi har valts att sitta i Initiativets

sekretariat.

På partiets förra kongress som hölls 2013 bestämdes det enhälligt att partiet skulle ställa upp i riksdagsvalet 2014. Det som låg till grund för detta beslut var att vi vägrade göra ett val mellan pest eller kolera, att uppmana människor att låta sig plundras av antingen en S- eller M-ledd regering. Vi valde kamp och att ge folket ett verkligt alternativ när andra böjde sig och uppmanade människor att "rösta mot högern". Vi arbetade hårt i valet med att först och främst få arbetarklassen att förstå att kampen måste bedrivas organiserat och att socialismen är lösningen på dess problem. Vi delade ut ca 40 000 valtidningar och vi belönades med nya medlemmar och fler röster än det föregående valet.

Detta är endast ett axplock av partiets verksamhet under den gångna kongressperioden och vi har rätt över att vara stolta över vårt arbete.

KAMRATER,

Vi är det kommunistiska partiet i Sverige, Sveriges Kommunistiska Parti och det är vår uppgift att agera som ett. Vi är kritiska men samtidigt ska vi vara självkritiska. Det är hundra år av stolthet och kamratskap, det är hundra år av kamp och ståndaktighet. Det har under dessa år begåtts misstag men vi har inget att skämmas eller be om ursäkt för. Borgerlig massmedia, politiker och professorer som ägs av kapitalet äger ingen rätt att döma oss. Vi är endast ansvariga inför arbetarklassen.

Men våra brister måste ses i en historisk kontext. De uppstod framförallt i samband med realsocialismen sammanbrott och kontrarevolutionens seger 1991. Den postsovjetiska tiden präglades av svårigheter där man försökte likvidera den kommunistiska rörelsen genom ett yttre tryck men också ett inre. Under denna period var det många som tyvärr blev renegater och i stort sett fick kapitalets berättelse om historiens slut och nyliberalismens förträffligheter stå oemotsagd. Men precis som 1917 blev en hård kärna kvar, en hård kärna som förstod nödvändigheten

av ett parti av en ny typ. Utan denna kärna hade vi inte stått här idag och hållit vår 37:e kongress och firat vårt hundraårsjubileum.

Idag är den postsovjetiska eran slut. Över hela vårt klot reser sig folk mot den rådande världsordningen och kräver mer. Från gatorna i Caracas, Aten, och Madrid till lilla Sollefteå i vårt eget land. Dessa protester ställer nya krav på oss och på många sätt motsvarar de inkomna motionerna dessa krav. Skärpning av stadgar och tydligare planering kring vår verksamhet behövs för att stärka partidisciplinen. Men att vi har tagit ett stort steg framåt är allra tydligast i de programförslag som läggs fram på denna kongress. För första gången på många år har partiet blivit moget nog för att försöka konkretisera socialismen, att se förbi den proletära revolutionen.

KAMRATER

Det kommunistiska partiet fyller i år hundra år i kampen för arbete, fred och socialism. Det är en historia som är fylld med legendariska namn och okända heroer. Vi står på giganternas axlar men vi ska inte glömma att vi är en del av denna ärorika historia och en dag ska andra stå på våra. Vi kommer att uppfylla vår historiska mission och då kommer partiet tillsammans med svält, krig och klassförtryck vara en fotnot i historien, en kuriositet. Då har vi förtjänat vår vila. Men den dagen är inte här.

Kampen fortsätter!

Partistyrelsens konstituering

I samband med kongressen hölls ett konstituerande partistyrelsemöte. Styrelsen konstituerade sig enligt följande: Andreas Sörensen, ordförande
Håkan Jönsson, sekreterare
Ilya Zorikhin-Nilsson, internationell sekreterare.

Ovanstående tre utgör partistyrelsens arbetsutskott.

Dessutom valdes Lars Lundberg till vice ordförande och Barbara Brädefors till kassör.

Hälsning från Greklands Kommunistiska Parti (KKE)

Kära kamrater,

Å KKE:s partistyrelses och alla grekiska kommunisters vägnar riktar vi varma kamratliga hälsningar till delegaterna på Sveriges Kommunistiska Partis 37:e kongress.

Vi tackar för möjligheten som ni ger oss att hälsa Sveriges kommunister på er kongress och genom hälsningen till er även hälsa de arbetande i ert land.

Vårt parti uppskattar våra partiers gemensamma kamp, samarbetet i det europeiska kommunistiska initiativet i vilket 29 kommunistiska partier och arbetarpartiet deltar, och samarbetet på de internationella mötena för kommunistiska partier och arbetarpartier.

Vi hoppas att vi även under nästkommande period ska kunna fortsätta försöka utveckla kommunisternas gemensamma verksamhet. Att stärka den gemensamma kampen mot NATO och EU, mot det imperialistiska kriget och kapitalismens barbari. Vi kan medverka i försöket att genomföra ett revolutionärt återställande av den internationella kommunistiska rörelsen på basen av marxism-leninismen och den proletära internationalismen.

Kära kamrater,
KKE har en 100-årig heroisk färd bakom sig, vi studerar den och utviner slutsatser. Så kunde KKE t.ex. handla storslaget under perioden för motståndet mot fascisterna under andra världskriget, då partiet var såväl befälhavare över samt blodgivare åt det "nationella motståndet", åt dess beväpnade armé, "ELAS".

De stora offren som vårt parti och vårt folk stod för bar emellertid inte frukt, därför att vårt parti inte lyckades förena den antifascistiska motståndskampen med kampen för erövrandet av arbetarmakten. Det som tyngde ned partiets strategi då, men även under många år längre fram, var analyser som avskilde taktik från strategi, som bedömde att Grekland var ett efterblivet land som inte kunde ta sig an frågan om socialism.

Genom studier av sin egen historia och den internationella kommunistiska rörelsen, har vårt parti sedan flera år lämnat bakom sig uppfattningen om att vägen mot socialism går genom stadier, och bedömer att de materiella förutsättningarna för byggandet av det nya

samhället är mogna. Revolutionens karaktär kommer att vara socialistisk, för att upplösa kapitalismens huvudmotsättning – den mellan arbete och kapital.

Idag, 100 år sedan den stora socialistiska Oktoberrevolutionen, som vid början av det förra seklet öppnade upp vägen för byggandet av socialismen i ett relativt efterblivet land och gjorde det till en supermakt, så är dilemmat ett: det mellan socialism eller barbari.

Nödvändigheten och aktualiteten av socialismen är sprungen ur kapitalismens återvändsgränder; en kapitalism som idag befinner sig i sitt monopolstadium, i imperialismen.

Vår tid är perioden som påbörjades i och med Oktoberrevolutionen. Det är perioden för över-

gången från kapitalism till socialism, trots de kontrarevolutionära segrarna. Genom att studera orsakerna bakom kontrarevolutionen i Sovjetunionen, har vårt parti dragit slutsatser om hur farligt det opportunistiska inflyandet visat sig vara i den kommunistiska rörelsen, framförallt efter andra världskriget.

KÄRA KAMRATER,

Er kongress hålls under en tid då motsättningarna i världen ökar, då mäktiga kapitalistiska intressen slåss mot varandra för kontrollen över råmaterial, energi, transporter och uppdelningen mellan marknader. Vi ser hur kriget utvecklats i Syrien, hur motsättningarna i sydöstra Medelhavet i stort dras till sin spets, men även en liknande utveckling

KKE:s internationella sekreterare Eliseos Vagenas

i andra områden världen över.

Vi granskar och bekämpar NATO:s farliga planer, som manifesteras i konkurrens med Ryssland, ett Ryssland som har arvt en mäktig kärnvapenarsenal från Sovjetunionen, och som tar plats som en mäktig kapitalistisk stat i den moderna världen, med betydande plats i det imperialistiska systemet. I dessa förhållanden är det viktigt att vi i våra analyser tar till vara på Lenins verk, i vilket han själv påvisat kapitalexporten samt monopolens existens och utveckling som grundläggande. Vi känner till att lagen om den obalanserade utvecklingen gäller i det imperialistiska systemet. I detta system ingår länder med olika "hastigheter", varje stat har sin egen plats i systemet som motsvarar den ekonomiska, politiska och militära makt, som den borgerliga klassen har samlat i varje land. Varje borgerlig klass, väljer sina egna internationella politiska-militära och ekonomiska sammanslutningar för att på bästa sätt kunna ta till vara på sina intressen.

Sålunda säger KKE:s analys av Grekland att kapitalismen i Grekland befinner sig i det imperialistiska stadiet i sin utveckling, i en mittenposition i det internationella imperialistiska systemet, med starka obalanserade beroendeförhållanden till USA och EU.

Vårt parti fäster särskild tyngd vid de mellanimperialistiska motsättningarna och konkurrensen som är orsaken till de imperialistiska krigen. Vi kämpar för att stänga NATO:s och USA:s baser i Grekland, för att de grekiska trupperna som befinner sig utomlands ska återvända, för att Grekland inte ska ingå i imperialistiska planer och mer generellt för att lämna de imperialistiska unionerna NATO och EU för att istället ha folket vid makten.

Vi är mycket väl medvetna om att förhållandena mellan de borgerliga klasserna i Grekland och i Turkiet karaktäriseras av stundom samarbete och stundom ökad konkurrens. Turkiets borgerliga klass äger inte bara 40 % av Cypern, utan följer idag dessutom en politik där de ifrågasätter vårt lands landrättigheter, något som kan komma att leda så långt som till krig.

Vårt parti anser att kampen för försvaret av gränserna, för Greklands landrättigheter, är för arbetarklassen och de folkliga skikten oskiljbar från kampen för störtandet av kapitalets maktapparat.

KAMRATER,

Nyligen genomförde vårt parti sin 20:e kongress, vilken hade som grundlägg-

gande tema att återupprätta arbetarrörelsen, upprättandet av den samhälleliga alliansen mellan arbetarklassen och de andra folkliga skikten på grundval av kampen för sina moderna behov, i antimonopolistisk – antikapitalistisk riktning.

De senaste åren har KKE stärkt sin ledande roll i arbetarrörelsen. Upprättandet av Alla Arbetares Kampfrent (PAME) har givit ett viktigt lyft för utvecklingen av klasskampen. Senast i förra veckan organiserade PAME stora strejkmanifestationer emot den antifolkliga politiken som regeringen SYRIZA-ANEL för, den som fört med sig ännu en antifolklig överenskommelse, den fjärde i ordningen, för att röstas igenom av parlamentet, innehållandes förödande arbetarfientliga, antifolkliga reformer.

Under hela den föregående perioden har KKE fäst stor vikt vid att avslöja SYRIZA:s roll, vårt parti räddade sig i god tid från den fälla som kallas "vänsterns enighet" och som söker stänga in kommunisterna i den borgerliga strategin för förvaltningen av det kapitalistiska barbariet. Samtidigt förstärkte vårt parti kampen mot socialdemokratien och opportunisten, och upprätthöll sin egen allianspolitik, med samhälleliga och klassorienterade kriterier.

Idag har steg tagits i nämnda riktning. Så har våra klassorienterade styrkor i den fackliga rörelsen överskridit 20 % och är därmed den näst största kraften. Även bland studenterna har KNE-stödda organisationer överskridit 20 % och är också där näst största kraft.

Den 20:e kongressen undersökte vår kamps genomförande, den upptäckte sidor av kampen som måste stärkas och utvecklas, såsom partibygget vid industrier, samt hur våra olika partistyrkor bättre ska kunna anpassa sig kontinuerligt till den utarbetade linje som vårt parti antagit.

KAMRATER,

Med dessa våra tankar önskar vi er lycka till i era förehavanden under er 37:e kongress, och vi önskar att Sveriges Kommunistiska Parti, ett parti som vi hyser stor uppskattning för, ska fortsätta sin kamp på marxism-leninismens och den proletära internationalismens grundval. De grekiska kommunistiska migranterna kommer att backa er kamp för stärkandet av arbetarrörelsen i Sverige.

Internationella hälsningar

Över 30 hälsningar inkom till SKP:s 37:e kongress. En del inbjudna partier fanns på plats, som till exempel Greklands Kommunistiska Parti, KKE, som representerades av en delegation, ledd av internationelle sekreteraren Eliseos Vagenas, Bo Möller, internationelle sekreteraren i Kommunistiskt Parti i Danmark (KPiD), Svend Haakon Jacobsen, internationelle sekreteraren i Norges Kommunistiska Parti (NKP) och även kamrater från Chiles Kommunistiska Parti och Bolivias Kommunistiska Parti var representerade på kongressen.

KPRF Ryssland

Kommunistpartiet Rysslands Kommunist

RKR Ryssland

Koreas Arbetarparti

FMLN El Salvador

Irans Tudeh Partiet

Turkiets KP

KSCM (Tjeckiens Kommunistiska Parti)

Ukrainas Kommunistiska Parti

KKE Greklands Kommunistiska Parti

USA:s Kommunistiska Parti

PdA Österrike

Syriens Kommunistiska Parti

Portugals Kommunistiska Parti PCP

Vietnams Kommunistiska Parti

Storbritanniens Kommunistiska Parti

Sri Lankas Kommunistiska Parti

Irlands Kommunistiska Parti

NKPJ Serbiens Kommunistiska Parti

Shiso-Undo Japan

PCRFR Frankrike

Kommunistiska Arbetarpartiet i Finland

PKP-1930 Filippinerna

Australiens Kommunistiska Parti

Norges Kommunistiska Parti

Chiles Kommunistiska Parti

Kommunistiska Parti i Danmark

Iraks Kommunistiska Parti

Bolivias Kommunistiska Parti

Georgiens Enade Kommunistiska Parti

Lyssna på Radio Kommunist

Varje fredag 18 -19.00

www.kommunist.se

Telefonnummer till studion

040-437070

Hälsning från Kommunistiskt Parti i Danmark (KPiD)

Goda kamrater i SKP

På uppdrag av Kommunistiskt Parti i Danmark vill jag tacka för inbjudan att vara representerad på er kongress.

Det är alltid spännande och inspirerande att höra hur det går i de nordiska broderpartierna.

Speciellt har jag märkt att ni har ett skolpolitiskt program och ett fackligt program. Vi ser fram emot att studera dessa i detalj eftersom det kan ge oss mycket användbar inspiration. Ni har också beslutat att utarbeta ett miljöprogram, och på det området ligger vi lite efter så vi kommer säkert att kunna använda och inspireras av ert när det är klart.

Några ord om Danmark:

Politiskt ser det dystert ut i Danmark. Vi har en borgerlig regering, så man kanske skulle kunna tro att socialdemokraterna skulle vara en opposition från vänster. Men tyvärr är detta inte fallet. Socialdemokraterna bygger ett allt närmare samarbete med det mycket höger- och högernationellt orienterade Dansk Folkparti - ett parti som är mycket likt Sverigedemokraterna. Det gäller särskilt i frågan om invandring, där socialdemokraterna nu är lika främlingsfientliga som Dansk Folkeparti. Det försvagar naturligtvis resten av oppositionen i parlamentet.

Bara ett exempel på situationen:

För inte så länge sedan firade den danske så kallade integrationsministern från partiet Venstre, som absolut inte är vänsterorienterad att regering och den förra regeringen nu har genomfört 50 skärpningar av utlänningslagstiftningen - den ena värre än den andra. Det ska firas med en stor tårta. Socialdemokraterna protesterar inte mot detta motbudande beteende, men gick istället igång med att hitta nya åtstramningsförslag.

Bo Möller, internationell sekreterare i Kommunistiskt Parti i Danmark (KPiD)

Lite positiva saker händer lyckligtvis även i Danmark. Det har nyligen varit en omröstning om förslaget till ett nytt avtal inom den privata sektorn. Resultatet av omröstningen blev dessvärre ett ja, men det var inte stort. Och flera stora fackföreningar röstade nej. I det största förbundet, 3F, vilka främst organiserar okvalificerad arbetskraft och byggnadsarbetare, röstade 60 procent nej. Det fanns också en majoritet för ett nej i målarförbundet, bland slakteriarbetarna och andra.

I kampen för att få ett nej spelade vårt eget parti faktiskt en ganska stor roll trots att vi inte är något stort parti. Vi argumenterade särskilt mot att avtalsförslaget gav möjligheten att förlänga arbetstiden från 37 till ibland 42 timmar per vecka. Istället argumenterade vi för kortare arbetstid, så arbetarna inte blir mer utslitna och sjuka. Det var krav som mottogs väl.

2017 är på många sätt ett speciellt år. Det är 150 år sedan Karl Marx publicerade sitt stora arbete, Kapitalet, som gav en vetenskaplig förklaring till hur exploateringen av arbetarklassen sker, på arbetarklassens roll, på den kapitalistiska krisen och så vidare. Det

vill vi markera på många olika sätt.

Och så är det senare i år 100-årsdagen av den stora ryska revolutionen. Det kommer givetvis också att märkas i Danmark och i Sverige.

Vi genomför det nordiska sommarlägret tillsammans, och vi hoppas det blir en stor framgång liksom tidigare år.

Nu är det inte en vanlig kongress, som ni håller. Det är också 100-årsdagen av ert partis grundande. Ett stort grattis med det. Ni är lite äldre än oss. Danmarks Kommunistiska Parti, där vi har våra rötter, grundades först 1919! Så vi måste vänta några år för att fira händelsen.

Med dessa få ord, vill jag önska er en riktigt bra kongress som kommer att stärka SKP i kampen för vårt gemensamma mål: att avskaffa kapitalismen och införa socialism och kommunism.

BO MÖLLER

Hälsning från Norges kommunistiska Parti (NKP)

Kamrater

Jag vill överbringa en proletär internationell solidaritetshälsning från NKP till SKP:s 37:e kongress och 100-årsjubileum. SKP har en stolt och ärorik historia.

13–16 maj 1917 blev Sveriges Socialdemokratiska Vänsterparti bildat, som vid anslutningen till Komintern 1921 fick namnet Sveriges Kommunistiska Parti.

Bildandet av ert parti har, som för oss alla, ett klart sammanhang med Lenin och bolsjevikernas ledning av arbetarnas, böndernas och soldaternas revolutionära kamp för fred, bröd och jord, fram mot den Stora Socialistiska Oktoberrevolutionen i Ryssland 7 november 1917. Svenska kamrater förstod betydelsen, och bildade sitt parti redan i maj 1917.

Kommunisterna i Norge var medlemmen i Det Norske Arbeiderpartiet, som 1919 blev anslutna till den 3:e internationalen, Komintern. Då majoriteten i DNA bröt med Komintern, bröt minoriteten med DNA och stiftade NKP den 4:e november 1923.

Alexandra Kollontai bodde på Holmenkollen, i Oslo, och förmedlade kontakten mellan Lenin i Schweiz och bolsjevikerna i Petrograd, tills Lenin reste i en sluten vagn genom Tyskland till Petrograd. Stormningen av Vinterpalatset drev bort Kerenskijs provisoriska regering och i Smolnij tog Petrogradsovjeten makten och uppmanade alla Sovjetier att delta i genomförandet av revolutionen. Betydelsen av arbetarklassens övertagande av makten, avlägsnandet av borgarklassens diktatur och införandet av arbetarklassens diktatur var viktigt för utvecklingen av socialismen i Sovjetunionen.

Den verkliga existerande socialismen i Sovjetunionen visade socialismens styrka och enorma potential. Segern över de fascistiska imperialistiska militära styrkorna skulle inte ha varit möjligt utan Sovjetunionens materiella styrka och SUKP:s ledande roll. Kontrarevolutionen i Sovjetunionen var resultatet av allvarliga grundläggande brott mot marxismen-leninismen.

Imperialismens inneboende överackumulationskris visar att systemet inte är hållbart, inte kan lösa nuvarande och framtida uppgifter och utmaningar. Vi lever i den imperialistiska eran av övergången från kapitalism till socialism, kapitalismen är föråldrad, socialismens seger oundviklig!

Genom broschyren ”Norge och den gemensamma marknaden”, med förord

av Nobelpristagaren i ekonomi Ragnar Frisch började NKP:s centralkommitté-medlem Leif Johansen Norges match mot den gemensamma marknaden redan i oktober 1961. Norge röstade i folkomröstning nej till EEG 1972, nej till EU 1994, men blev lurad av Gro Harlem Brundtland att acceptera EES 1992. Detta tvingar oss att acceptera EU-direktiv i norsk lag utan en folkvald behandling. EU/EES leder till social dumpning och en försämring av den norska fackföreningsrörelsen.

EU är byggd för de stora finansiella och transnationella företagens behov av demontering av nationalstatens självbestämmande och suveränitet, avlägsnandet av fackliga nationella avtal och av kampmedel och kampkraft. EU och NATO är imperialism-verktyg. De kan inte ändras inifrån, de måste stoppas, och överges.

Vänsterpartier i EU, Syriza etc. fungerar som opportunist, vilseleder och försvagar arbetarklassen och folkets revolutionära kamp, som de traditionella socialdemokratiska partierna, men våra revolutionära europeiska kommunistpartier bekämpar EU och NATO!

LO är fortfarande stark i Norge. Men den norska LO-kongressen 8-12 maj i år var tyvärr ett bakslag för vår kamp mot gemenskapen.

Ordföranden för LO i Trondheim, John Peder Denstad, är medlem i partiet Rött, men står nära NKP:s ståndpunkter. Han var enhälligt nominerad som delegat till LO-kongressen, men var utmanövrerad av DNA, och flera ledande befattningshavare med honom. Kuppmakarna var tydligt förberedda och samordnade.

Men kamrater, något positivt uppnåddes: LO tar bort privata vinster i välfärdstjänster och motsätter sig privatisering av offentliga välfärdstjänster.

Dessutom kamrater antog LO ett förslag om bojkott av Israel, och det antogs uttalanden om hårdare kamp mot beman-

Svend Haakon Jacobsen internationell sekretärare NKP

ningsbranschen. Men förslagen som förbjuder bemanningsbranschen blev tyvärr besegrade.

Stärkande av arbetstagarnas rättigheter, förhandlingar, etc. fick tyvärr inte förstärkt stöd av LO-kongressen mot Europeiska kommissionen, ESA och Efta-domstolen attacker och försvagning av fackföreningarna.

Kamrater, skall den fackliga oppositionen gå framåt i kampen mot EU/EES, måste vi etablera en revolutionär enhetlig plattform på gräsrotsnivå i fackföreningsrörelsen för att skapa enighet och styrka i kampen framöver. Utan att stärka kampen mot EU/EES försvagas fackföreningsrörelsen, och därmed arbetarklassen och hela folkets kamp, kraft och makt!

NATO:s toppmöte i Bryssel den 25 maj planerar samordnat krig och krigsuppbyggd i Mellanöstern och Ryssland. Jag nämner den aggressiva NATO-övningen ”Aurora 17” och det ensidiga samordnade mediastödet till aggressiva imperialistiska krig och krigshot.

Kamrater av SKP, vi har stora uppgifter och utmaningar framför oss!

Vi är glada över att fira SKP:s 100 år i arbetarklassens och folkets tjänst! Grattis kamrater!

Kongressuttalande

Stöduttalande till de kämpande hamnarbetarna

Den svenska fackföreningsrörelsen har genom fackpampars och socialdemokraters svek förvandlats från en organisation som företrätt den svenska arbetarklassen till en stödtrupp till de svenska monopolkapitalisterna. Genom att konsekvent attackera medlemmarnas inflytande och att sälja ut deras intressen. I en situation som denna sticker Svenska Hamnarbetarförbundet ut. De är ett föredöme och en inspiration för arbetarklassen i Sverige och de visar vilka möjligheter som finns för arbetarna.

Just eftersom Svenska Hamnarbetarförbundet inte fogat sig drabbas det av borgarnas samlade vrede. I ledare och debattartiklar vill de svenska monopolkapitalisterna, aktivt påhejade av sina politiska representanter (exempelvis Jan Björklund) försvåra arbetarnas or-

ganisering. Det svenska finanskapitalet vill gå så långt som att inskränka strejkrätten och detta uppdrag tar villigt den socialdemokratiska och miljöpartistiska regeringen på sig. Sveriges Kommunistiska Parti uttrycker därför sitt fulla stöd för hamnarbetarnas kamp! Det är en kamp inte bara för de egna intressena utan också för hela den svenska arbetarklassen. Lyckas hamnarbetarna försvara strejkrätten är segern inte bara hamnarbetarnas, utan hela klassens!

I den aktuella konflikten med APM Terminals står Svenska Hamnarbetarna mot den samlade kraften hos världens största rederi, Maersk, och den svenska staten. Genom sitt medlemskap i arbetsköparorganisationen Sveriges Hamnar får APM Terminals stöd av de flesta svenska kommuner som äger hamnar, såsom Stockholm och

Göteborg. Sveriges Hamnars allt mer repressiva åtgärder mot hamnarbetarna är monopolens och statens samlade angrepp mot de svenska hamnarbetarna och den svenska arbetarklassen. Det är på mer än ett sätt passande att påpeka att staten och kapitalet sitter i samma båt.

Sveriges Kommunistiska Parti önskar hamnarbetarna all lycka och framgång i kampen. Det är en viktig kamp som måste vinnas inte bara för hamnarbetarna, utan för alla arbetare! Vi vill därför uppmana till solidaritet med Svenska Hamnarbetarförbundet, ett föredöme för arbetarklassen i Sverige!

Antaget på Sveriges Kommunistiska Partis 37:e kongress, 26-28 maj 2017, Stockholm

Stöduttalande till de kämpande ockupanterna i Sollefteå

Motsättningarna mellan stad och land är en av de stora politiska frågorna i dagens Sverige, eller rättare sagt, borde vara det. Landsbygden och även de mindre städerna har sakta men säkert utarmats de senaste decennierna och nu på senare år har takten ökat. Först försvann arbetsplatserna från de mindre orterna. Jordbruken har koncentrerats så till den ringa grad att nio av tio jordbruk försvunnit de senaste 20 åren. Det har inneburit ett hårt slag mot landsbygden och mot de mindre städerna.

För några år sedan infördes det fria skolvalet och skolan gjordes om till en marknad där alla skolor konkurrerar mot varandra. För landsbygden har detta inneburit att allt fler elever, ofta de med akademiska mål och med föräldrar med utbildning, har sökt sig in till storstäderna för sin skolgång. Eftersom de även då tar med sig sin skolpeng till andra kommuner, lämnas hemkommunens skolor fattigare. I dessa skolor blir företrädesvis arbetarklassen kvar, utan vare sig resurser eller lärare. I slutändan har många skolor varit tvungna

att skära ner sin verksamhet eller helt och hållet lägga ner. På så sätt försvinner nu också skolorna och de unga från landsbygden, vilket är ytterligare ett hårt slag.

I Sollefteå har man nu beslutat att lägga ner BB, vilket är nästa steg i utarmningen av landsbygden. Utan fungerande arbete, skola eller sjukvård finns det snart inga möjligheter alls att bo kvar på landsbygden eller i de mindre städerna. I kampen mot detta vill Sveriges Kommunistiska Parti uttrycka sitt fulla stöd till de som kämpar för att motverka denna trend. Socialdemokraterna tvekade inte att bryta vallöftet, vänsterpartister tvekade inte att bryta partilinjens och Sverigedemokraterna tvekade inte att stödja den folkfientliga linjen som utarmar stora delar av vårt land.

De norrländska arbetarna och det norrländska folket har en lång tradition av kamp och organisering bakom sig. Denna tradition är en stolt tradition. De norrländska arbetarna stod emot statens repression under andra världskriget, när koncentrationsläger

upprättades i norra Sverige och de visade att de under gruv- och skogsstrejkerna på 60- och 70-talet var lika motståndskraftiga och stolta som någonsin. Vi tvivlar inte en sekund på att denna anda lever kvar bland den norrländska befolkningen och det är med respekt som Sveriges Kommunistiska Parti uppmanar er att fortsätta kampen tills dess den är vunnen!

Antaget på Sveriges Kommunistiska Partis 37:e kongress, 26-28 maj 2017, Stockholm

Kongressuttalande

Uttalande i flykting- och asylfrågan

Sverige drabbades, liksom stora delar av resten av Europa, av den enorma flyktingkrisen för något år sedan. Hundratusentals flyktingar tog sig genom Europa, från Grekland ända upp till norra Sverige för att komma undan imperialistiska krig, fattigdom och elände. Detta medförde relativt snart gränskontroller på Öresundsbron, nya och striktare regler för anhöriginvandring. Efter terrordådet i Stockholm stämmer nu den samlade politiska "eliten" upp i en hets mot papperslösa, flyktingar och invandrare. Från både höger och vänster reses krav på omedelbar utvisning av de som nekats asyl och både miljöpartister och kristdemokrater kräver att de som fått avslag på asylansökan ska förses med fotboja, så att man kan ha koll på dem. I tider som dessa, när motsättningarna mellan imperialisterna ökar och när nationalchauvinismen stegras, är det viktigt att kommunisterna visar upp ett alternativ till kapitalisternas och borgarnas hets.

· Kommunisterna vägrar att kriminalisera asylsökare. Att fly från de krig som de svenska imperialisterna, tillsammans med de tyska och amerikanska imperialisterna, startat och underblåsar är inget brott och de som flyr från det elände som imperialismen tvingas in i behöver vår solidaritet. Kommunisterna vägrar att attackera de svagaste grupperna i samhället, de asylsökande, de papperslösa och flyktingarna. Det som måste

bekämpas är flyktorsakerna, inte flyktingarna.

· Vi utgår i vårt resonemang från att ingen människa vill fly. Ingen vill tvingas att ge sig av från sitt hem, sin kultur, sin familj och sitt liv för att ge sig ut på en resa som många gånger resulterar i döden. Människor flyr för att de inte har något val, de flyr för att livet gjorts ohållbart i deras hemtrakter, antingen genom bomber eller genom en brutal fattigdom. Denna situation har skapats av imperialismen, där den amerikanska imperialismen sedan andra världskriget intagit en ledande roll. Den har reducerat länder till ruiner, den har förstört otaliga försök till nationellt uppbyggande och den har slaktat progressiva och revolutionära krafter på löpande band. Imperialismen har trampat sönder folk och länder så till den milda grad att de är obeboeliga. Genom imperialistiska organisationer som EU, NATO och IMF knyts även Sverige till detta. En kommunistisk flyktingpolitik måste ha detta perspektiv som utgångspunkt.

· Kampen mot flyktorsakerna är en kamp mot imperialismen, både den inhemska och den utländska. Detta perspektiv skiljer den kommunistiska flyktingpolitiken från den liberala och socialdemokratiska. Det betyder dock inte att vi nöjer oss med detta. De flyktingar som kommer hit måste få adekvat och bra hjälp att komma till rätta,

att integreras i samhället och starta nya liv. Vi ser detta som grundläggande solidaritet. Kommunisterna måste visa de människor som flyr från imperialismens ödeläggelse solidaritet. Att bara visa solidaritet räcker dock inte. De människor som kommer hit måste också organiseras i och omkring det kommunistiska partiet och måste engageras i kampen för sina egna länder, mot den imperialism som tvingat hit dem.

· Det finns ingen motsättning mellan en solidarisk flyktingpolitik och en kamp mot imperialismen, som skapat den från första början. Dessa båda

sidor skapar tillsammans en helhet. Avsaknaden av denna helhet kännetecknar opportunisternas flyktingpolitik; opportunisterna ser i dessa två sidor motsatser. Det är ingen långsiktig lösning att ta emot flyktingar utan att kritisera och bekämpa vad som drivit dem på flykt och det är heller ingen kommunistisk politik att kräva en strängare flyktingpolitik, hur mycket man än betonar att imperialismen är orsaken till flyktingproblematiken. Den kommunistiska flyktingpolitiken är samtidigt kampen mot imperialismen som för flyktingarna.

Med grund i ovanstående ställer sig Sveriges Kommunistiska Parti reservationslöst på världens folks sida. De arbetande folken i de imperialistiska länderna och de förtryckta och utsugna folken i världen är de enda som kan lösa flyktingkrisen, inom ramen för kapitalismen och imperialismen finns ingen lösning att hämta. Lösningen ligger i kampen mot det system som genererar krig, fattigdom och elände och för det system som garanterar folken frihet, arbete och välstånd; för socialismen!

Antaget på Sveriges Kommunistiska Partis 37:e kongress, 26-28 maj 2017, Stockholm

Byggnads Gävle-Dala betalar skadestånd – slipper därmed att dras inför domstol

”Det faktum att en fackförening blir kallad till domstolsförhandling för brott mot LAS (lagen om anställningsskydd, red anmärk.) är en mycket unik och tragisk företeelse”, säger Lars Lundberg, tidigare ombudsman i Byggnads.

Byggnads Gävle-Dala var kallade till en domstolsförhandling den 29 och 30 maj i Söderhamn. Anledningen till stämningen var att Blom (Byggnads lokala ombudsmannaförening) stämt Byggnads Gävle-Dala för brott mot lagen om anställningsskydd, eftersom Byggnads Gävle-Dala enligt Blom avskedade två ombudsmän i Hälsingland utan saklig grund.

Lars Lundberg var kallad som vittne i domstolsförhandlingen. Lundberg var tidigare ombudsman för Byggnads i Gästrikland och även han har avskedats av styrelsen för Byggnads Gävle-Dala.

– Det faktum att en fackförening blir kallad till domstolsförhandling för brott mot LAS är en mycket unik och tragisk företeelse, säger Lars Lundberg.

Ledningen för Byggnads Gävle-Dala insåg efter avskedandena två saker: dels att man skulle bli fälld i domstolen, och dels att man skulle försätta hela den svenska fackföreningsrörelsen i en mycket skamlig och prekär situation. I det läget beslöt Byggnads Gävle-

Dala att man för mycket stora belopp måste köpa sig ur denna situation, vilket man också gjorde dagen innan domstolsförhandlingen skulle börja.

Därför kunde fredagen den 26 maj ett avtal med de utsparkade ombudsmännen skrivas under. Genom att de accepterade avtalet drogs också stämningen inför domstolen tillbaka.

Den sista och ännu obesvarade frågan är hur länge byggnadsarbetarna i Gästrikland, Hälsingland och Dalarna ska stå ut med den ledning man nu har. Medlemmarnas pengar måste kunna användas till annat än att betala böter för brott mot grundläggande fackliga rättigheter.

Privata vinstintressen viktigare än samhällets sociala behov

Jag kliver av nattpasset, trött och sliten, och med tunga steg vandrar jag genom korridorerna för att delta vid det årliga lönesamtalet. Min biträdande chef har fått i uppdrag av sin chef att förmedla det förutbestämda lönepåslaget. Alla dessa chefer. Alla dessa mellanhänder.

Lönesamtal. Jag förundras över titeln på vår kommande aktivitet och ställer mig själv frågan hur mycket jag egentligen kommer få vara med och delta i samtalet. Hon sträcker fram en gul Post-It-lapp och jag läser siffrorna: 300 kronor. 300 kronor. 300 kronor.

Har jag gjort något fel? Jag jobbar 65 % och lyckas snabbt räkna ut att

det innebär att min förhöjda månadsinkomst landar på 130 kronor. Min chef frågar om jag vill behålla lappen. Jag skakar på huvudet, tar min väska och lämnar rummet.

Min chef är i fyrtioårsåldern vilket betyder att jag har tjänstgjort längre på sjukhuset än vad hon har levt. Min chef har dubbelt så mycket som mig i månadslön. Det är tacken. Efter 45 års lojalt och bittert slit är tacken att jag får en löneökning på 130 kronor. Det är inte konstigt att folk säger upp sig som flugor.

Det här är priset vi får betala när privata vinstintressen blir viktigare än samhällets sociala behov. Sjukhusen

tringas hålla hårt i sina plånböcker och lidande blir inte bara jag och mina kollegor utan även de vårdtagare som tvingas möta utbrända och uppgivna vårdare.

Nej, nu får det vara nog.

VÅRDARBETARE

Varför bli medlem i Svensk-Kubanska Föreningen?

USA:s alltjämt pågående blockad stryker långsamt Kubas ekonomi. Blockaden leder till enorma fördyringar. Det är en kollektiv bestraffning av ett helt folk, och därmed ett brott mot folkrätten. Banker i hela världen förhindras av USA att ha utbyte med Kuba. Blockaden leder till lidande och död. Exempelvis kan Kuba inte köpa livsviktiga läkemedel.

Sedan 1959 har USA satsat enorma resurser på att störta Kubas regering. För närvarande anslås mer än 20 miljarder dollar i stöd årligen till USA-köpta grupper på ön. USA fortsätter också den olagliga ockupationen av Guantanamo, som USA omvandlat till ett tortryläger. Och Trump lovar att pressa Kuba än hårdare så att landets rikedomar kan återgå till miljonärerna i Trumps vänkrets.

Är du emot blockaden, ockupationen av Guantanamo och USA:s försök att störta Kubas regering, och stöder du kubanernas rätt att själva bestämma sin

framtid är det utmärkta anledningar att gå med i Svensk-Kubanska.

Men det finns många fler skäl: I Kuba mäts ditt människovärde inte av tjockleken på din plånbok. Landet har satsat på en ekologiskt långsiktigt hållbar utveckling och är enligt Världsnaturfondens WWF det enda land i världen som lyckats kombinera det med ett högt HDI, Human Development Index. Kuba har trots de ekonomiska svårigheterna lyckats hålla hög standard på sin hälsovård, kultur och utbildning, och landet är en dröm för många miljoner människor. Det ger hopp till fattiga och förtryckta. Det är ett samhälle där ingen lämnas utanför. Kvinnor utgör nästan hälften av parlamentsledamöterna och de är i majoritet på landets chefsposter. Kuba bekämpar diskriminering, rasism och homo-/transfobi. Kuba är ett litet land, men en jätte i internationella sammanhang. Landet spelade en avgörande roll i kampen mot apartheid. Idag arbetar tiotusentals lä-

kare och andra specialister i de fattigaste av länder. Kuba delar med sig av det lilla man har.

Kuba försvarar internationell rätt och vågar stå för rättvisa. Det socialistiska Kuba är nödvändigt för Latinamerikas solidariska samarbete. Kuba visar att en bättre värld är möjlig. Det som väcker såväl hat som beundran är att Kuba är det enda land som lyckats stå emot USA:s aggression och sabotage i snart 60 år.

Sedan åtminstone 20 år drivs en massiv hetskampanj mot Kuba för att kubanerna vägrar överge sin dyrköpta socialism och välja nyliberalism och kapitalism. Kubas verklighet har ingen plats i de miljonärsägda medierna. Vi försöker bemöta lögnerna.

Vi behöver Kuba mer än någonsin i denna hårda tid. Det vore ett dråpslag mot alla progressiva ifall kapitalisterna lyckas återta kontrollen. Ett medlemskap är en viktig handling. Gör skillnad – bli medlem! Se www.svensk-kubanska.se

Myten om Mauno Koivisto

Det är vanligt att medierna skapar myter om "stora statsmän" utan stoff. Först har Finland matats med Mannerheim i hundra år. Där massmördaren var kandidat i första presidentvalet för hundra år sedan och fick 20 procent av rösterna, lika mycket som ultrahögern brukar få.

I Presidiets residens fanns en kondoleansbok under en vecka och det blev 4 400 sörjande, så det var inte någon landsfader.

President Niinistö talade och sade, att med Koivisto har den generation gått i graven som upplevde krigen och byggde upp landet. Lögn från början till slut. Vi hade rättegångar mot krigsskyldiga och så gott som hela regeringen dömdes till fängelse. Kommunisternas krav att straffa krigsbrottslingar gick inte igenom trots att tiotusentals på torgmöten krävde det.

Efter kriget hade vi Mauno Pekka-las regering. Åtminstone tre ministrar kom direkt från koncentrationslägren. Viktigast var arbetsmarknadsminister Yrjö Murto. Han organiserade återuppbyggnaden. Han organiserade Lapplandstillägget och bonussystemet

och återbyggnaden tog fart. Alltså om fascisterna orsakade kriget så organiserades återuppbyggnaden av kommunister.

Vissa "storheter" får i viss historisk situation i samhället visa sin storhet. Efter kriget var fascisterna rädda att kommunisterna skulle få makten. Man gömde ca.200 000 handeldvapen och man placerade fascister i nyckelpositioner i samhället. Mauno Koivistos lott blev tidsskrivare i Åbo hamn. Han var duktig och svartlistade 200 kommunister som aldrig mer fick jobb i Åbo eller Hangö hamn. Uppgifterna har bekräftats av en pensionerad officer i kustbevakningen.

Koivisto var i kriget i specialstyrkor som opererade bakom linjerna. Deras uppgift var att spana och mörda civila. Den mest berömda massmördaren var Lauri Törni i USA:s armé, han hette Lars Thorne. Han dog i Vietnam. Törni och Koivisto gömde sina personliga vapen i Eno kommun. Koivistos mordvapen var ett snabbskjutande Degartjevgevär.

Koivisto startade processen i Finlands Arbetarnas Sparbank som full-

bordades av Ulf Sundqvist. Där rök finska arbetarklassens sparbössa. Det gick ca.15 miljarder svenska kronor. När jag var i Sverige var Koivisto även riksbankchef, men jag kunde inte följa vad han gjorde som riksbankchef.

Med lögn kom han till presidentposten. Han sade sig fortsätta på Paasikivi-Kekkonen-linjen men ganska fort sade han upp vänskapspakten med östgrannen. Strax sade han också upp Paris-fredsavtalet. Nu kunde Finland skaffa vilka vapen som helst. Även fascistiska organisationer fick härja fritt.

Nu är dock folk passiva i allmänhet. Fascisterna har inte kunnat få några massorganisationer, tidigare var det 80 000 medlemmar i skyddskåren. Man har kompenserat bristen på massrörelse med att utbilda poliser, militär och väktare i fascistisk anda.

Man kan säga att Koivisto lanserade Union Busting med sina svartlistor i Finland. Han började där det hemliga samarbetet med EU och andra och nu är av Finlands självständighet bara skalet kvar.

VÄINÖ PIETIKÄINEN

Motvalls kärring igen

Denna artikel påminner om den artikeln 'Motvalls Kärring' jag skrev på Kommunisternas blogg för ett antal månader sedan. Men då handlade det om Proletären och Kommunistiska Partiet. I den här artikeln tar jag upp en blogg som Knut Lindelöf har.

Knut Lindelöf anser sig vara socialist och bloggar om detta på lindelof.nu. Hans artiklar är fina och intressanta – och en del kan vara socialistiska. Några är tänkvärda och filosofiska. Dessutom stödjer han flyktningbarnens rätt att stanna.

Så jag är mycket konfunderad över hans uppenbara dubbelmoral. På hans första sida i högerspalten har han en 'läsvärt att läsa' spalt. I denna har han extremhögerns tidning 'Nya Tider' som läsvärt. Mycket kan man säga om den tidningen men den är absolut inte socialistisk och definitivt inte läsvärd. Min definition på denna tidning är att den är invandrarfientlig, arbetarklassfientlig och enormt sekteristisk. Sekteristisk menar jag att de utmålar muslimer och andra människor med en annan färgton på huden som patrisk, bidragstagande, kriminella, fuskare och liknande.

Det var så nazisterna gjorde mot judarna – pekade ut en utsatt grupp i samhället för skulden till allt det dåliga som kapitalismens skapade i samhället.

Det var så unionisterna gjorde mot irländarna i Nordirland i slutet av 60-talet – pekade ut en utsatt grupp i samhället för skulden till allt det dåliga som kapitalismen skapade i samhället.

Det var så den vita apartheidregeringen gjorde mot de svarta i Sydafrika – pekade ut en utsatt grupp i samhället för skulden till allt det dåliga som kapitalismen skapade i samhället.

Det var så Sydstaterna i USA gjorde mot de svarta – pekade ut en utsatt grupp i samhället för skulden till allt det dåliga som kapitalismen skapade i samhället.

Det fanns inte en enda artikel på de 50 sidorna jag gick igenom på Nya Tiderns webbsida som var positiv till någon invandrande människa. All skuld beläggs på invandrarna. Faktum är att jag mädde illa och var gråtfärdig när jag studerade vad Nya tider var för slags tidning. Det var någon som sa att den var antiglobalistisk men det är också en definitionsfråga. Jag antar att Nya tiderns definition på antiglobalism är att man är emot invandring. Men

det är totalt fel.

Antiglobalism är för oss socialister att vi protesterar mot den globala monarkin – det vill säga gräddan av kapitalismen såsom stora banker, Wall Street, oligarker, stora företag (Google, Microsoft, vapenindustrin och med flera). Denna globala monarki vandaliserar och förgiftar vår miljö, inskränker våra arbetsrättigheter, utnyttjar fattiga länder, påverkar politiken i hela vår värld, starta krig och med mera.

Men tillbaka till Knut Lindelöf. Han anser att Nya Tider har rätt att existera och att det är därför han har den som 'läsvärt'.

Enligt mig har även invandrare rätt till att existera utan att pekas ut som fuskare.

Lindelöf anser att NT har rätt uttrycka sig och att han absolut är för yttrandefrihet.

Lindelöfs månande om yttrandefrihet tycks enbart vara begränsat till en sekteristisk extremhögerblaska. Yttrandefrihet och en chans att bemöta vissa artiklar och kommentarer på hans egen blogg tycks vara frånvarande. Jag har själv blivit drabbad av detta i artikeln "Är Sverige offer för 'bad cop/good cop' taktik?". Som förklaring till att jag inte fick fortsätta kommentera var att jag inte höll mig till ämnet. Jag accepterade detta – till en början. Sedan upptäckte jag att jag hade fått två svarscommentarer. Och därefter en tredje. Dessutom höll även dessa kommentarer sig inte till ämnet. Ännu en gång protesterade jag och ville bemöta dessa kommentarer men har ännu inte fått nåt svar.

Lindelöf ville inte publicera denna kommentar från mig:

"Hans Andersson, och alla ni andra. Jag känner till vad väst har gjort i Ukraina, och jag kan jämföra det med USA:s inblandning i Chile och Argentina på 60-70-talet och utbildade militärjuntorna i konsten att tortera. Men det är inte det jag protesterar mot – det är er dubbelmoral. Vi vet att Putin är en kapitalist precis som alla andra kapitalister. Han har gjort många ryssar fattigare och några få ryssar enormt rika. Ni, maoister och med flera inom vänstern, protesterade mot Sovjetunionens 'ockupation' av Tjeckoslovakien, Afghanistan, 'oliktänkande' och en hel massa annat som ni tyckte var fel i Sovjetunionen. I dag stödjer samma människor den liberala Putin.

På engelska har de ett bra uttryck för detta – double standards. Eller på ren svenska – dubbelmoral. Varför tyckte ni att Sovjetunionen var så mycket otäckare än dagens Ryssland? Putin är absolut ingen socialist – tvärtom. Men det var Sovjetunionen. De försökte att skapa ett land kontrollerat av folket. Men möttes från första stund motstånd. Det var samma krafter (väst) då som nu som ville destabilisera och med kuppattade metoder förändra makten i så väl Ukraina som i Tjeckoslovakien. I Ukraina lyckades de."

Jag anser att det som går för det ena går för det andra.

Även vid en annan artikel 'Sanktioner som havererade' dagen efter stoppades min kommentar. Inledningen till artikeln låter så här: "När Sovjetunionen kollapsade ..."

Min kommentar: "Sovjetunionen kollapsade inte. Det var en statskupp, och väst var inblandade. Det dröjde inte länge förrän västliga oligarker – den globala monarkin (de största och förmögaste inom kapitalismen) inklusive Bildt – placerade Jeltsin i Kreml och kunde därmed bestjäla hela befolkningens naturtillgångar. Visst förekom det före kuppen korruption men jag tvivlar starkt på att de var så stora att Sovjetunionen skulle kollapsa på grund av det. Då skulle regeringar i Sydamerika, Afrika och Östeuropa (och regeringen i Ukraina) kollapsa gång på gång."

Förklaringen till att jag blev spärrad var att jag skulle hålla mig till ämnet ...

Jag försökte med en annan kommentar på samma inlägg (höll mig specifikt inom ämnet): "En fråga: Vem äger marken i Ryssland och därmed grödorna?" Kommentaren klistrades inte in och jag har inte hört något från Knut Lindelöf.

Jag har även skrivit den första kommentaren per mail och skickat till Knut. Det kunde ju ha varit ett tekniskt fel. Men han har ännu inte svarat – eller satt in min kommentar.

Dubbelmoral på gränsen till hyckleri?

KERSTIN STIGSSON

Rasism och kvinnoförakt – ett nytt lågvattenmärke

Det finns människor som sjunker så lågt att man måste häpna – det är ungefär som att se en tidigare okänd naturkatastrof utspela sig inför ens ögon. Ta till exempel Ann Heberlein, docent i etik (läran om moral, av alla saker...) författare och debattör som figurerar lite här och var, och som är med och driver en webbsajt som heter ledarsidorna.nu. Där har hon nu lyckats med konststycket att förena rasism med grovt kvinnoförakt och total avsaknad av vanlig mänsklig anständighet.

Vad det handlar om är att hon läst en berättelse från en kvinna som tagit emot en traumatiserad dödligt skrämmd flyktingpojke som hon sedan legat och hållit om i sängen för att ge värme och tröst. Kvinnan vet inte om hon gör rätt och frågar en annan om detta och får svaret att det är vanligt, och att det hjälper. Hos Heberlein ringer då varningsklockorna – detta är ju självklart en beskrivning av ett sexuellt övergrepp där en medelålders kvinna tvingar sig på en utsatt pojke, och det är vanligt minsann, i de där nätverken som arbetar med ensamkommande flyktingbarn (oftast pojkar).

Sedan raskt vidare till Johanna Möller som lät sin flykting-pojkvän mörda sin man och sin far, och tänk er, ytterligare tre kvinnor som sagt upp sig för att gifta sig med unga flyktingar som de träffat på jobbet. Ja, hemmen för ensamkommande flyktingbarn verkar vara rena bordellerna enligt Heberlein.

Om vi sorterar i skiten: Vi lever själva i en ganska reserverad kultur, det vet jag som är andra generationens invandrare. Jag pussar mina vuxna barn offentligt, till exempel. Rätt på munnen. Söner som dotter. Jag gick hand i hand med min tonårsson på stan tills jag var tvungen att säga till honom att det nog inte var riktigt vanligt i Uppsala. Jag fick en femtonåring i knät efter en presentation på ett föräldramöte i skolan som var lyckat och han var glad, och de andra föräldrarna log rört, men så var de mest invandrare också. Jösses, vad Ann Heberlein skulle kunna tänka med sin sjuka fantasi...

Jag kan tänka mig att barn från Afghanistan har en helt annan närhetsdefinition än vad svenskar har och att de faktiskt behöver fysisk kontakt för att känna sig omhändertagna och beskydd-

dade. Heberlein medger att de här ungdomarna kanske är att betrakta som en sorts patienter och drar snabbt en lans för distans i världen också, för där är det minsann kontraproduktivt med för mycket närhet. Vad är för mycket? Är det Heberlein som bestämmer det? Jag jobbade på ett mentalsjukhus när det fortfarande fanns sådana och ett av mina vackraste minnen är en vårdare som självklart sparkade av sig skorna och kröp upp i sängen bredvid en förvirrad, rädd och orolig dement gammal dam, höll om henne och strök henne över håret tills hon somnade.

Naturligtvis finns det bedrövliga ställen som fungerar som familjehem, naturligtvis finns det ungdomar som utsätts för övergrepp, både svenska och invandrare. Kvinnan Möller tycks ha drivit ett sådant ställe och utnyttjat alla hon kunde komma över. Men när man läser om hennes orgier och mord och mordförsök måste man ju också inse att det här är en allvarligt psykiskt störd människa, som skulle ha varit farlig i vilket sammanhang som helst. Indikationen på psykisk katastrof är faktiskt inte en medelålders kvinna som hållit en vettskrämmd tonåring i sin famn under några timmar.

Sen är det också så att folk i Sverige får ha sex med varandra precis hur mycket de vill om de är över femton och det är frivilligt – och gifta sig med varandra får de också om de är vuxna. Otroligt skandalöst, va? Men vem som gör det med vem är inte Heberleins sak att nosa i. Om en svensk medelålders kvinna gifter sig med en tjuugoårig afghan är det helt okej. Om en svensk fyrtioårig man gifter sig med en tjuugoårig latinamerikansk invandrare är det också helt okej. Till och med om två nittioåriga svenskar gifter sig med varandra är det helt okej.

Man skulle kunna avfärda Heberlein som självutnämnd expert och moralpolis och tycka synd om hennes begränsade och obehagliga tankevärld. Men det som gör det här så genomäckt är vad som ligger just under ytan på snacket.

Det här är medelålders kvinnor – de flesta som jobbar i nätverken för ensamkommande flyktingbarn är kvinnor över femtio. Sådana kvinnor anses i vårt patriarkaliska samhälle ha förlorat sitt värde som kvinnor, de anses inte attraktiva och snygga längre, de är vär-

delösa som sexobjekt och statussymboler. Eventuella andra värden de kan ha har endera gjort dem manhaftiga och därför ännu mer oattraktiva, eller deras eventuella förtjänster är i varje fall sämre än de intellektuella, kreativa eller analytiska värden som män i samma ålder har. Om sådana avdankade kvinnor har sex med unga män är det äckligt och motbjudande i patriarkatets ögon. Och det går fantastiskt bra att misstänkliggöra kvinnor i övre medelåldern just genom att påstå att de har sex med unga män, precis som Heberlein gör. En karriärsman i dagens Sverige, säg en politiker eller en journalist, skulle inte komma undan med den här typen av yttrande, för trots att det är såhär patriarkatet tänker så gör man en stor show av jämlikhet och att vara politiskt korrekt. Minns ni dåvarande LO-ordföranden Stig Malm och stormen runt hans yttrande om "fittstimmet"?

Men vem behöver en tämligen töntig och harmlös Stig Malm när det finns en kvinna som i egenskap av kvinna får säga sånt här? Ann Heberlein gör sig till ett patriarkatets språkrör mot sina systrar. Hon misstänkliggör på ett grovt och moraliskt anstötligt sätt mängder av kvinnor som gör otroliga insatser för att rädda livet på ungdomar från krigshärjade länder och skaffa dem en plats i det svenska samhället. Varför gör hon det? Ja, om ingen lyssnar på dessa kvinnor eftersom de utmålas som snuskiga sexuella rovdjur så blir det ju så mycket lättare att skriva upp åldern på flyktingbarn och kasta ut dem ur Sverige. Det blir lättare att avfärda ett äktenskap som skenäktenskap och slänga ut invandraren. Man kan till och med hävda att man har räddat en ung man ur klorna på farliga kvinnor. Att dö i Kabul eller Irak måste väl ändå vara en välgärning jämfört med att kramas av tanter. Och så sluts cirkeln – kvinnoförakt och rasism passar som hand i handske.

Jag saknar ord för att beskriva mitt djupa förakt. Om du vill läsa det solkiga yttrandet finns länken här: <https://ledarsidorna.se/2017/06/vilka-overgrepp-sker-pa-de-ensamkommande-har-vi-lart-nagot/>

MARINA WEILGUNI

Nato-konvoj tvingades hitta annan väg till Alexandroupolis efter tullblockad

Grekland. En konvoj av albanska NATO-styrkor tvingades lämna en blockad som upprättats av medlemmar från Greklands Kommunistiska Parti, KKE, och dess ungdomsförbund, KNE, i Polymylos, nära Kozani, i fredags efter de hade stoppats fem timmar.

Kolonnen på 20 fordon och två bussar kom in i Grekland från Albanien och hade för avsikt att ansluta sig till resten av NATO:s styrka som kommer att delta i militärutbildningen med kodnamn "Noble Jump" i Rumänien.

Enligt KKE:s parlamentsledamot Sotiris Zarianopoulos protesterade blockaddeltagarna mot NATO:s intervention i andra länder. De protesterande bildade en mänsklig kedja vid vägtullarna.

Nato-övningen där Grekland också deltar, syftar till att skapa en styrka som kan ingripa där det anses nödvändigt, vilket innebär mot andra folk. För att genomföra övningen tillhandahåller SYRIZA-ANEL-regeringen all tänkbar hjälp och tjänster till de NATO-styrkor som passerar norra Grekland, även med insats av grekiska soldater. Partiet sa i ett pressmeddelande:

Konvojen var på väg till Kozani

och kommer antagligen att söka en ny väg mot Alexandroupolis.

NATO-trupperna kommer att förläggas till Rumänien fram till 22 juni för att testa konceptet med gemensamma styrkor med mycket hög beredskap (Very High Readiness Joint Task Force (VJTF)).

SISTA CHANSEN ATT ANMÄLA SIG TILL NORDISKT SOMMARLÄGER I DANMARK DEN 8-15 JULI.

RING JAN 0703 45 42 16

**Nyhetsajten på
www.riktpunkt.nu
uppdateras kontinuerligt**

**Har du något att berätta?
Mejla: riktpunkt@skp.se**

ISSN 1102-7010

RiktpunKt

Utges av SKP Ans. utg.: Håkan Jönsson

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck

Tel: 08-735 86 40

Pren-pris helår 300,-, kvartal 75,-

Postgiro: 421 53 84-1 Bankgiro 636-7080

Även Kjell Bygdén bidrog till underhållningen på jubileumsfesten

Sveriges Kommunistiska Parti

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck * Tel: 08-735 86 40